

VADKERTI HARANGOK

AZ ÉRSEKVA DKERTI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA
XXXIV. ÉVFOLYAM 7. SZÁM 2025. JÚLIUS (SZENT JAKAB HAVA)

Szent István király Magyarország patrónusa ünnepe

Krisztusban kedves Testvéreim!

Amikor e szent ünnepen Szent István előtt hódolattal megállunk és emléket idézzük, szilárdan határozzuk el, hogy követjük példáját. Ajánljuk fel a mai napon egyéni életünket, családjunkat, országunkat a Szűzanya oltalmába, és tegyünk kettős erős fogadást és szent ígéretet.

Szeretjük hazánkat és annak jólétét és boldogságát a szeretet és igazságosság erényével.

De szeretjük hitünket, vallásunkat és szent egyházunkat is, amely Szent István óta gondosan virraszt felettünk. Ígérjük, hogy szent törvényei szerint élünk, és a katolikus hitet mindig hűségesen megvalljuk.

Mert Máriának a magyarság patrónájaként való tisztelete már Szent István felajánlásával elkezdődött. Szent életű magyar királyunk trónörökös hiányában 1038. augusztus 15-én a székesfehérvári palotában a vezető emberek előtt országát, népét és szent koronáját Jézus anyjának, a Boldogságos Szűz Máriának ajánlotta fel. Így lettünk Európában elsők abban, hogy Jézus anyja a mi Nagyasszonyunk és patrónánk, országunk Mária országa lett.

A Hartwik-legendában így olvassuk: „A szent király szemét és kezét a csillagok elé emelve, így kiáltott fel: Mennyei Királynéja, a világ dicsőséges megújítója, a Te oltalmadba, a Te legmagasabb könyörgésedbe ajánlom a szent egyházat püspökeivel és papságával, az országot előkelői-

vel és népével, mindnyájunknak bűcsút mondván, a Te kezeidbe ajánlom lelkemet.”

Szent László, a lovagkirály uralma idejétől ez a felajánlás még szebben kivirágzott. „Tatárral, törökkel szemben Jézus és Mária nevét kiáltva védte életét, hitét és

övét a középkor magyarja. Mikor pedig az 1683. szeptember 12-én a Bécs melletti Kahlenbergben lezajlott csatában visszaszorították a török szultán seregeit, megkezdődhetett a magyarországi török uralom felszámolása. Ezen utóbbi történelmi esemény Szűz Mária szent neve ünnepünk eredete is.

1693-ban I. Lipót király a török hódoltság alóli felszabadulás emlékére megismételte első szent királyunk egykori felajánlását Nagyasszonyunknak. 1896-ban a magyar millennium alkalmából Vaszyar Kolos bíboros, esztergo-

mi hercegprímás kérésére XIII. Leó pápa Magyarország számára engedélyezte az ünnepet.

Templomaink művészeti alkotásai is tanúskodnak e felajánlásról. A felvidéki Szepeshely székesegyházának falképe a kultusz elevenességét bizonyítja: a kép bal felén Mária a koronát nyújtja az előtte térdeplő Károly Róbert királyunknak, jobbról pedig Tamás esztergomi érsek ajánlja fel a Koronát a Nagyasszonynak. Ennek egyik 1316-ból való latin nyelvű felirata így hangzik magyarul: „Hozzád sóhajtok kegyes Szűz, ha nem vezetsz, eltévedünk, taníts hát, hogy mit tegyünk. Rajtam és enyéimen könyörülj.”

A XVII. századi Jancsó-kódex barokk lírai hangvétellel így magasztalja Nagyasszonyunkat: „Óh Istennek szent Anyja, / Szép-séges Mária./ Országunknak oltalma, / Tündöklő aranyalma. / Te vagy nekünk nagy kincsünk, / Mindenben reménységünk. / Óh napnak fényessége, / Csillagok ékessége...”

A papköltővel, Sík Sándorral valljuk:

„Hiszek és hitem súlyos és kemény,
Nem tünde tan, nem pille vélemény.

Hiszem és vallom, szeretem és élem,

Amit az egyház hinni ad elébem.

Ebben a hitben élek és halok:

Katolikus vagyok. Amen.”

József atya

Globalizáció

I.rész
Mi a globalizáció?

A globalizáció fogalma „misztérium”, titokzatos, nehezen meghatározható, írja kissé fellengzősen Almási Miklós e kérdésről szóló könyvének bevezetőjében. (Almási Miklós: Üveggolyók. Bp, 1998. Helikon 5.o.)

A fogalom és a valóság sokrétűségét az alábbiakban jellemezhetjük:

- a globalizáció a pénz istenítése és imádása

-a pénzimádás által a világhatalom megszerzése

-a pénz az Isten, s minden a hatalma alá kerül, azaz áruvá lesz: az ember, a lelkiismeret, a becsület, a szentség, a vallás, hit stb... minden eladó a globalizációban! A templomokat a tőzsdék váltják fel. Egyfajta illuzórikus vallás ez, mely egy Új Világrend ígéretében babonázza meg az embereket.

-a globalizáció jelenti gazdaságilag a pénz, az információk és az áruk szabad áramlását az egész világon. Nem számítanak többé az országhatárok, az egyes népek kormányai, sőt a kontinensek sem. A mamutvállalatok világméretű terjeszkedése átnyúlik határokon, világrészeken, s

a tőke piaca dirigálja az államok költségvetését, s a lakosság életkörülményeit.

A hatalmas „tőkés társaságok”, a „mega-gyárak”, a „megakereskedők”, „a globális intézmények” és a nagybankok gazdasági hatalma, fegyveres hódítás nélkül, maga alá gyűri az államokat. A világ 50 legnagyobb „tőkés társasága” 1991-ben nagyobb jövedelemre tett szert, mint a világ száz legkisebb országának termelése. A világ 300 nemzetközi legnagyobb társaságának a kezében van a világ termelőtőkéjének egynegyede. A világ 50 legnagyobb kereskedelmi bankjának összes tőkéje a világ termelőtőke állományának 60%-a.

Ezek a mamutcégek lemondanak az emberekről is, de a piaci versenyről, a pénz hajszájáról soha! Arra törek-szenek, hogy az automatizálással és a versenyképesség mesterséges szabályozásával minél kevesebb munkaerővel minél több profitot szerezzenek. 1980-1995 között több száz-ezer és millió munkást bocsátottak el, s tettek munkanélkülivé. Ezek megélhetésének terhet az államkasszára hárították át! Az elbocsátások minden indoklás nélkül történtek.

Amerikában is, más országokban is tönkretették a farmereket, a kiskereskedőket, a kisebb ipari cégeket és bankokat azáltal is, hogy ezek a nagy tőke erejű társaságok és bankok még egymással is fuzionáltak (egyesültek), az árakat leszállították, s versenytársaikat lehetetlenné tették, elnyelték.

A globalizáció folyamatában létrejött óriási gyárak, kereskedelmi társaságok és bankok átlépve országhatárokon szinte teljesen befolyásuk alatt tartják az egyes országok kormányait, költségvetését, a lakosság életszínvonalát, a munkahelyek számát stb.! S ezeken keresztül a társadalmak világnézeti és erkölcsi gondolatvilágát, mindennapi életét. „Egy elfajult rendszer zsarnokságának a csapdájába estünk - írja Korten a könyvében -, amely már az emberi irányítástól függetlenül működik. Saját parancsait követve e rendszer életünk legfontosabb dolgai felett vette át az uralmat, azt követelve tőlünk, hogy álljunk alapvető céljának, a pénzszerzésnek és a pénztermelésnek a szolgálatába.”

Dr. Visnyei Lajos atya

Egyszer volt, hol nem volt...

Kezdődik így minden mese. Valahogy a miénk is hasonlóan kezdődött, csak itt királyfi meg üveghegy helyett nálunk gyerekek voltak, meg két fiatal lány, akik elhatároztak valamit. Mégpedig azt, hogy a kolpingos gyerekekből faragnak egy olyan közösséget, akik húsz év múlva is számíthatnak egymásra. Eh-

hez azért ketten nagyon kevesek voltak, ezt tudták ők is, de szerencsére nem voltak egyedül. Mindig akadt segítségük, és a családjuk is ott állt mögöttük. Így sikerült megvalósítaniuk a tervüket.

Na de, komolyra fordítva a szót: idén nyáron

került megrendezésre az Érsekvadkert Kolping Család szervezésében az első Ifjúság Ifjúsága Tábor. A tábor az előző évi, azonos nevű programozat folytatása és lezárásaként jött létre. A napok egy-egy magyar népmesére épültek, így a tábor során előkerült *A csókaleányok*, valamint *Az angyalbárányok* című mese is. Sokat kézműveskedtünk: lehetett agyagozni, gyertyát mártogatni, valamint ékszert készíteni zsugorkafóliából. Szerdán pedig, a tábor utolsó napján kirándulni mentünk a Gyadai tanösvényre.

Innen is szeretném megköszönni mindenkinek, aki segítette a tábor és az egész program létrejöttét. Nélkületek nem sikerült volna!

Azt nem tudom, hogy húsz év múlva mi lesz, azt sem, hogy jövőre, de az biztos, hogy nagyon sok idő, energia és agytekervény kellett a terv megvalósításához. De megérté, ez biztos!

Takács Korinna Lujza

Egy lépéssel közelebb a Mennyhez

Avagy jegyzetek Urunk színeváltozásának ünnepére

Idén augusztus 6., szerdára esik, ekkor tartja az Egyház Urunk színeváltozásának ünnepét. A Keleti Szír liturgiában már az V. században említették ezt az ünnepet, majd a keleti keresztények körében terjedt el a VII. században. A frank-római liturgiában a X. században megjelent, majd a XII- XIII. században meg is honosodott. III. Kalixtus pápa 1456. augusztus 6-án értesült a törökök felett aratott nándorfehérvári győzelemről, majd a diadalért hálából az egész Egyházra kiterjesztette az ünnep megülését. Urunk színeváltozásának augusztus 6-án való ünneplése a Jézus csodás színeváltozásának (transfiguratio) helyszínén épült bazilikák felszentelésének napjához kötődik (*Adoremus nyomán*).

Az ünnep lényegét jól bemutatja a Szent II. János Pál pápa idejében jóváhagyott Világosság rózsafüzérének harmadik titka: „Aki a Tábor hegyén megmutatta isteni dicsőségét”, ugyanis a Szentírásban leírt esemény lényege abban áll, hogy a kiválasztott tanítványok bepillantást nyerhettek Krisztus isteni dicsőségébe, már amennyire az emberi természetük korláti engedték.

A történet szerint: „Jézus maga mellé vette Pétert, Jakabot és Jánost, és egyedül velük fölment egy magas hegyre. Ott elváltozott Előttük. Ruhája olyan ragyogó fehér lett, hogy a földön semmiféle kelmefestő nem képes így a ruhát kifehériteni. Egyszerre megjelent nekik Illés és Mózes, és beszélgettek Jézussal. Péter ekkor ezt mondta Jézusnak: »Mester! Olyan jó nekünk itt lennünk! Készítsünk három sátrat: Neked egyet, Mózesnek egyet és Illésnek egyet!« Nem is tudta, mit mond, annyira meg voltak ijedve. Ekkor felhő

árnyékolta be őket, és a felhőből szózat hallatszott: »Ez az én szeretett fiam, őt hallgassátok!« Mire körülnéztek, már senkit sem láttak, csak Jézust, egymagát.» (Mk. 9,2-10)

Jézus a kiválasztottakat vitte magával a hegyre, ugyanis még nem akarta mindenki számára kinyilatkoztatni isteni dicsőségét ebben a formában. Sőt, a hegyről lejövet meg is tiltotta a szem és fültanúknak, hogy feltámadása előtt erről beszélje-

nek bárkinek is. Később ezekből a szemtanúból tanúságtevők lettek: „Nem ravaszul kieszelt mesék nyomán adtuk nektek hírről Urunk, Jézus Krisztus csodálatos erejét, hanem mint megdicsőülésének szemtanúi. Amikor az Atyaisten megtisztelte és megdicsőítette, ez a szózat hangzott el hozzá a magasztos dicsőségből: »Ez az én szeretett Fiam, akiben kedvem telik, Őt hallgassátok!« Mi hallottuk ezt az égből jövő szózatot, amikor vele voltunk a szent hegyen. Így még jobban hiszünk a prófétai jóvendölésekben, és ti is jól teszitek, ha figyeltok rájuk, mint sötétben világító lámpásra, amíg a nappal fel nem virrad, és a hajnalcsillag fel nem kél szívetekben.” (2Pét. 1,16-19). A fentiek alapján mondhatjuk,

hogy a három tanítvány az átélte élmény hatására még jobban elmélyült hitében, még inkább megértette a próféták és Jézus kapcsolatát, valami Krisztus küldetését, mely hitüket, tapasztalásukat törekedtek is tovább adni a népnek, mondván, hogy Jézust maga Isten igazolta előttük úgy, mint Urunk megkeresztelkedésekor is a jelenlévőknek, valamint bizonyásként is továbbadták a velük történeteket mint bizonyítékot, tanításuk hitelességéről.

A történet telve van tény-szerű, de szimbolikus erővel bíró elemekkel. Az egész eseménysor egy magas hegyen történik. A hely, a magaslat mindig az emberi dimenzióból kiemelkedő teret jelent, az Isten közelségét. Például Mózes is a Sínai-hegyen vette át a Tízparancsot Istentől. A fényesség, a tűz, a ragyogás mindig Isten jelenlétének fizikai megnyilvánulása. Jól szemlélteti ezt Dániel látomása is, mikor is betekintést nyert Isten dicsőséges országába egy látomása során: „*En, Dániel az éjjeli látomásban láttam, hogy egyszer csak trónokat állítanak fel, és az Ősereg leült. Ruhája fehér volt, mint a hó, fején a haj tiszta mint a gyapjú. Trónja lobogó lángból volt, kezei megezző parázsból.*” (Dán. 7,9-10) Krisztus is ebben a dicsőségben tündökölt tanítványai előtt színeváltozása során. A fény különleges a tudomány szemszögéből is: egyszerre van részecske és hullám viselkedése. Hordoz egy mélyen beleírt törvényszerűséget kettősége révén, amit nem is igazán érthetünk meg, talán ezért is kíséri mindig a transzcendensnek immanenskét való megnyilvánulását, azaz az isteni világnak ez emberiben való megjelenését.

(Folytatás a(z) 4. oldalon)

(Folytatás a(z) 3. oldalról)

A három tanítvány betekintést nyert Jézus isteni dicsőségébe, és ezzel együtt megéreztek valamit a mennyei „légkörből” is. „Uram, jó nekünk itt lenni” – mondta Péter, olyannyira jó volt, hogy maradni is akart, nem akart kiszakadni abból az érzésből, tapasztalásból. Belekóstolt a valódi örömbé, a megdicsőült Krisztus társaságába, mely mindannyiunkra vár a mennyország örömeiben. De mindez „csupán” ízelítő volt, ahogyan az emberi test és elme korlátai akadályozták az apostolokat Jézus isteni természetének teljes megismerésében, úgy a földön túli boldogság érzése is csu-

pán töredéke lehetett a valódi mennyei örömnél. De már ez is rabul ejtette őket! Emberi természetünk földi korlátai miatt még fel sem tudjuk fogni, hogy Isten mit készített számunkra, mivel vár minket haza az Atyai Házban!

Figyeljünk mi is a Jézus színeváltozását megtapasztalt apostolok tanúságtételére, erősítsen bennünket hitünkben az ő megtapasztalásuk, továbbá bátorítson szavuk, miszerint nagy öröm fogta el őket, mikor egy lépéssel közelebb kerültek a mennyei dicsőséghez. Fogadjuk el Krisztus felénk nyújtott kezét, szabaduljunk meg terheinktől a szentgyónásban az őszinte bűnbánat által,

egyesüljünk Urunkkal a szentáldozásban, hogy egykor majd mi is átélhessük azt a nagy örömet, amit még fel sem tudunk fogni emberi ésszel, hogy beteljesedjen Istennek az emberre vonatkozó eredeti terve, az ember eredeti hivatása: hogy szent legyen, azaz Isten közelségében éljen.

Urunk, Istenünk! Szent Fiad érdemeire kérünk, egykoron fogadj be minket is Örök Országodba, hogy azt a dicsőséget és boldogságot, amit itt a földön apostolaid töredékesem már megízleltek, teljességében átélhessük az örök életben. Ámen.

Írta: BÉZÉ

Dicsőítő Felvidék

„A dicsőítés az egyik legszebb dolog, ami csak létezik: a teremtett lény imádja alkotóját.”

A Crux zenekar 2007-ben alakult a szlovákiai Egyházfán. A zenekar célkitűzése, hogy a templomok falain kívülre is elvigyék Jézus Krisztus üzenetét. Kezdetben főként feldolgozásokat (Gábel testvérek és Sillye Jenő dalait) játszottak, azonban egy idő után saját dalokat is írtak.

Eleinte Szlovákia délnyugati részén koncerteztek, később Magyarországra is több keresztény fesztiválra kaptak meghívást.

Hozzájuk kötődik a Dicsőítő Felvidék nevű kezdeményezés, amely részeként különböző keresztény közösségekkel karöltve, dicsőítő koncerteket szerveznek felvidéki városokba. Ezzel más zenekarok számára is fellépési lehetőségeket biztosítanak. E küldetés állomá-

sa volt 2025. július 5-én Ipolyszalka. Az eseményt a Dicsőítő Felvidék csapata, a Vox Iuvenilis kórus, a Csevadok Ipolyszalkai Alapszervezete és Ipolyszalka közösség közösen szervezte. Tartalmas programokkal, keresztény könnyűzenével és családbarát kapcsolódási lehetőségekkel várták az érdeklődőket.

Ide kapott meghívást az Érsekvadkert Gítáros Zenekar. Mivel a fiataljaink Pécsen táboroztak, kisebb létszámmal érkeztünk és a szentmise zenei szolgálatában vettünk részt a szalkai Vox Iuvenilis csapattal együtt. A szabad ég alatt bemutatott szentmise főcelebránsa Fóthy Zoltán párkányi esperes atya volt, aki a családközpontú hitélet jelentőségét hangsúlyozta, és arra buzdított, hogy

a mindennapokban is kövessük Isten útmutatását, hirdessük dicsőségét.

A családi nap fő előadója Vitális Gábor atya, szalézi tartományfőnök volt, aki humorral átszőtt előadásában engedett betekintést életútjába és hivatásának történetébe. A délután folyamán fellépett még a kúrti Hajnalvándor zenekar, a zoboraljai Salve Dio egyházzenei ének-

együttes, a Rapformátus keresztény rapper Miskolcra és természetesen a Crux zenekar is koncertet adott. Ezen a napon egy különleges imaformával is megismerkedhettünk: a zenés, táncos imával – amely egyszerre bensőséges és közösségi. A ritmus, a gyertya fénye segítette az elmélyülést, elcsendesedést, hasonlóan a rózsafüzér imádsághoz. Engem nagyon meghatott ez az imaforma.

A Manna Keresztény Női Központ vezetőjének, Cseh-né Vadnai Borinak a tanúságtételét is meghallgathattuk. Bemutatkozott a párkányi Karitás csoport is.

Volt lehetőség szentgyónás elvégzésére, ezen kívül gyereksarok, ugrálóvárak, óriásbuborék, kézműveskedés (Hanna és Zselyke vezetésével) várta az érdeklődőket. A vendéglátók finom gulyással, pogácsával és süteménnyel kínáltak. Böven fogyott az ásványvíz és a kofola.

„Ez az alkalom különleges lehetőség volt, hogy együtt forduljunk az élő Jézus felé, és szívünket megnyitva töltekezzünk az Ő jelenlétéből.”

Fábián Andrásné

Fatimai zarándoklat

Az idei szentév kegyelme számomra, hogy kétszer is elmehettem Fatimába. Először egy utazási irodán keresztül zarándokcsoporttal, aztán pedig a Váci Egyházmegye jóvoltából a hitoktató animátorokat jutalmazta meg a püspök atya egy csodaszép zarándoklattal, de voltak velünk paptestvérek, diakónusok és kispapok is. A második zarándokútról szeretnék pár gondolatot megosztani.

Késő este érkezünk meg a szállásunkra Fatimába, a kegyhely közelébe. Mi nem voltunk rest, egy páran még akkor este kimentünk a szentélybe. Nagyon jó volt visszatérni újra a Szűzanyához!

A következő napon máris útnak indultunk és a környék nevezetességeit fedeztük fel, Batalha, Nazaré és Óbidos városait. Batalhában egy gyönyörű csipketemplomot, kolostort néztünk meg, a Győzelmes Szűz Mária kolostort. I. János síremlékét is láthattuk az Alapító kápolnában. Átmentünk a kerengőbe, ami gyönyörűen megmunkált kődíszekkel faragott. Még egy érdekesség volt itt, a befejezetlen kápolna, aminek építését abba hagyták. Aztán az óceán parti Nazaréba utaztunk, a felsővárosba, és a Szűzanya templomát néztük meg. A szoptató Szűzanya szobrát láttuk, amiről a település kapta a nevét. Majd siklóval lementünk az óceán partjára. Óbidos városában megkóstoltuk a ginját, a jellegzetes portugál italt.

Másnap egész napos program keretében megismerkedtünk a szentéllyel Fatimában. A Jelenések

kápolnájában közösen vettünk részt az ott lévő magyar testvéreinkkel együtt, amelyet Marton Zsolt váci püspök mutatott be. Szentmise után körbejártuk és imádkoz-

tunk az ott lévő templomokban: a Rózsafüzér Királynője Bazilikában, ahol a három gyermek sírhelye található, a Szentháromság-templomban, a magas keresztnél, II. János Pál pápa szobránál és Kondor Lajos atya szobránál fejeztük be ezt a napot.

Szombat délelőtt Portóba utaztunk, a Douro folyó partjára, ahol rengeteg látnivaló volt. Feltentünk a Sé-katedrálisba, és ott néztük meg körbe a kerengőt, a templomot. A Sao Bento pályaudvar Portugália egyik legszebb pályaudvara, melyet 1916-ban nyitottak meg a nagyközönség előtt az egykori bencés kolostor helyén. A pályaudvar főtermét, több mint 20000 csempé borítja, melyek Portugália történelmét mutatják be. Lefelé sétáltunk a ferences templom irányába, amely már ma nem templomként működik, hanem múzeumként, gyönyörű barokk templom, ahol Jessze fáját is láttuk. Ezek után a Tözsdepalotába mentünk, vezetésen vettünk részt, megnéztük az arab termet, az elnökök szobáját. Itt kóstoltuk meg közösen a Pastel de nata nevű édességet, ami annyit jelent, mint a születés kosárkája, magyarul belémi kosárka, amely csodás desszert egy finom kávé mellé.

A nap csúcsa pedig a portói borkóstoló volt a Ferreira Borászatban, ahol láttuk a nagy hordókat és a hangulatos pincében ízleltük a finom borokat, háromfelét is, amelyektől még jobb hangulatunk lett.

Vasárnap végig jártuk a magyar keresztutat, majd a végén a Szent István-kápolnában ünnepi szentmisén vettünk részt, ahol Balogh Laci atya szívhez szóló prédikációját hallhattuk. Szentmise után pedig a látnokok házáat néztük meg Aljustrelben. Utána átmentünk Tomárba, ahol a Krisztus rendi kolostort néztük meg, hogy hogyan éltek akkoriban a templomos lovagok.

Hazafelé irány Cabo de Roca, Európa legnyugatibb pontja, ahol a föld véget ér és a tenger kezdődik. Hatalmas szél várt ránk, de a kedvünket nem szegte, a csodálatos látvány kárpótolt mindenért. Kibírtuk a szelet, a hideget. A reptér előtt utolsó állomásunk pedig Lisszabon volt, ahol a Szent Jeromos-kolostor és templom hatalmas kapuját tekintettük meg, hétfő lévén beljebb nem léphettünk.

A főutcákon sétálva rengeteg hatalmas épületet, csodaszép alkotásokat láttunk. Szabadprogram keretében mindenki felfedezhette még Lisszabon szépségét, ki egy templomban imádkozva, ki pedig a folyó partján megpihenve, ki a sétáló utcákon kirakatokat nézegetve.

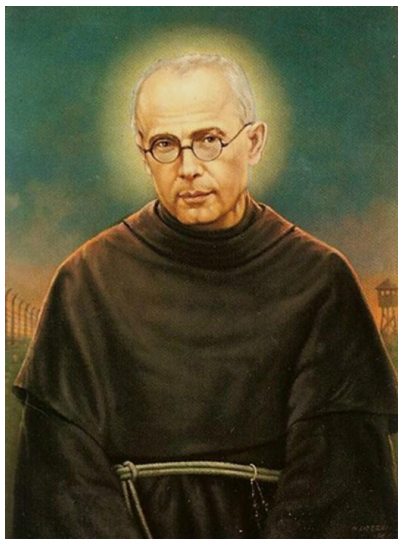
Minden reggel püspöki szentmisével indítottuk a napunkat. Lelkileg és testileg feltöltődve a Szűzanya áldását, kegyelmét hozva magunkkal szereteteinknek. Úgy gondolom, csodálatos pár napot töltöttünk Portugáliában. Nagyon nyitottak a portugálok, szeretettel fogadtak mindenfelé, amerre jártunk. Jó volt ezen a csodaszép kegyhelyen zarándokolni és Isten segítségét, a Szűzanya oltalmát kérni mindenkire. Minden ott volt egy helyen, a szép látnivalók, egy fantasztikusan jó közösség, a Szűzanya áldása, kegyelme, ami áradt ránk, és amit hazaérve tovább adhatunk azoknak, akikkel a hétköznapi napok során találkozunk.

Hálás vagyok a Jóistennek, hogy kétszer is részesülhettem e kegyelemben, a Püspök Atyának és Laci atyának pedig, hogy lehetővé tették ezt az utat számunkra.

Generál-Bartók Ági

Példaképeink a szentek

Szent Maximilián Mária Kolbe áldozópap és vértanú

Augusztus 14-én emlékezik meg egyházunk Szent Maximilián Mária Kolbe áldozópap és vértanú emléknapjáról. Ebben a hónapban az ő életét ismerhetjük meg.

Egy lengyelországi kisvárosban született 1849. január 8-án. A keresztségben a Rajmund nevet kapta. Szülei szegény takácsok voltak, kiknek fel kellett adniuk önálló mesteriségüket és Łódźba, majd távolabbra Pabianicébe költöztek. Az apja gyári munkásként, anyja kis üzletvezetőként dolgozott és mellett bábaasszonyként tevékenykedett.

Öten voltak testvérek, de sajnos, csak hárman érték meg a felnőtt kort. A szülők, mivel szegények voltak, nem állt módjukban gyermekeik iskoláztatása. Az elemi ismereteket a családban szerezték meg. Később még is lehetőség nyílt arra, hogy a két idősebbik fiú, Ferenc és Rajmund a kereskedelmi iskolában tanulni kezdjen. Az 1900-as évek elején a ferences atyák hosszabb missziót tartottak a lakóhelyük plébániáján. Ez olyan hatást gyakorolt a két fiúra, hogy elhatározták, hogy belépnek a ferencesek közé. Nem sokkal később harmadik testvérük, József is követte őket.

Rajmund a küsszemináriumot (középiskolát) a lembergi ferenceseknél végezte, majd a noviciátust is ott kezdte meg. A rendben a Maximilián nevet kapta. Filozófiai tanulmányokat folytatott Krakóban. Az előjárók hamar felfigyeltek tehetségére és szorgalmára, ezért a további tanulmányok folytatására Rómába

küldték, ahol a Gregoriana Egyetemen filozófiát, majd a Nemzetközi Ferences Kollégiumban teológiát tanult, mind a két szakon doktorátust is szerzett. Ünnepélyes szerzetesi fogadalmát 1914. november 1-én tette le, a Maximilián mellé a Mária nevet választotta. Négy évvel később szentelték pappá Rómában. A papszentelése utáni évben visszatért hazájába.

A fiatal ferencset az előjárók Krakóba küldték, hogy a ferences szemináriumban filozófiát és egyháztörténelmet oktasson. Hamarosan abba kellett hagynia az oktatást, mert tüdőbeteg lett. Miután meggyógyult betegségéből, elhatározta, hogy vallásos folyóiratot indít a Szeplőtelen Szűz Lovagja címmel. A grodnói kolostorban saját nyomdát működtetett, azonban, mivel a kolostor épülete a nyomda és a kiadó céljainak nem felelt meg 1927-ben Varsótól 40 kilométerre új kolostor építésébe fogott. Az épületek deszkából és csupasz téglafalakkból álltak, igazi ferences szellemet, egyszerűséget, szegénységet és egészen különleges Mária tiszteletet sugároztak. Először Maximilián vezetésével húszan kezdték meg a kolostori életet, két évvel később már több mint százan éltek és dolgoztak a kolostorban.

Az egész világot meg akarta nyerni Krisztusnak és a Boldogságos Szűz Máriának, 1929-ben missziós küsszemináriumokat alapított. Egy évvel később négy testvérrel együtt a Távol-Keletre indult új missziókat alapítani. Gyenge fizikuma miatt azonban csak egy állomás alapítását tudta befejezni Nagaszakiban. Nagaszaki elővárosában új ferences kolostort építtetett, melynek a Szeplőtelen Szűz Kertje nevet adta. A kolostor egyszerű volt, de nyomda működött benne. Japán Lovag néven hetvenezer példányban nyomtattak folyóiratot. Gyermekek részére is nyitott küsszemináriumot Japánban. Lengyelországban és Indiában szintén kolostorokat akart alapítani. Lengyelországba 1936-ban tért haza.

A háború kitörése után hamarosan negyven társával együtt letartóztatták, majd december 8-án sza-

badon bocsátották. A Gestapo 1941 februárjában úja letartóztatja. Először a varsói börtönben volt, majd Auschwitzba szállították.

A 14-es blokkban, élt. Ebből a blokkból 1941 júliusában egy fogolynak sikerült megszöknie. Ezért megtorlásul a tábor parancsnoka tíz foglyot éhhalálra ítélt. Amikor a tíz halálra ítélt nevét felolvasták, az egyik halálra ítélt, Franciszek Garad felzokogott, „hogya meghalok, a feleségem és két gyermekem teljesen egyedül marad.” Az atya ezt meghallva jelentkezett a táborparancsnoknál azzal a kéréssel, hogy a családapa helyett hagy vállalja magára a halált. A táborparancsnok teljesítette a kérését.

A tíz halálra ítéltet sötét cellába vezették. A cellából mindvégig imádság és énekszó hallatszott, amit az atya vezetett. Mivel szerzetesként valószínű börtönt, az éhséghez hozzá szokott, így éhhalállal nem tudtak véget vetni az életének. A tábori hóhér 1941. augusztus 14-én, Nagybaldogasszony előestéjén fenol-injekcióval ölte meg. Testét elégették. 1971-ben boldoggá, majd 1982. október 17-én szentté avatták.

Kilenc éves korában az édesanyjának elmondta, hogy álmot látott. A Szűzanya jelent meg neki, és egy fehér és egy bíbor színű koronát tartott a kezében. Megkérdezte, hogy melyiket választja, mire ő így felelt: mind a kettőt kéri. A fehér a tisztaság, a bíbor a vértanúság színe. Későbbi élete és halála is bizonyította e látomás hitelességét.

Hősiességét és rendkívüliségét nem szabad csak abban az egy tettben látnunk, hogy szeretetből életét áldozta felebarátjáért. E tett egyenes következménye volt életének, amely teljesen Isten és az emberek szolgálatában állt.

Kövessük Szent Maximilián Mária Kolbe atyát abban, hogy élet-hivatásunkat Isten és az emberek szolgálata töltse be. A Jó Istent dicsőítsük, és embertársaink és magunk üdvösségének előmozdításán mindvégig munkálkodjunk.

*A Szentek Élete alapján
összeállította: Vitéz Tamás*

A magányos parázs

Juan mindig elment a vasárnapi szertartásra. De egy idő után úgy érezte, hogy a pap mindig ugyanarról beszél, és nem járt tovább a templomba. Két hónap múlva, egy hideg téli estén meglátogatta őt a pap. „Biztos azért jött, hogy meggyőzzön, ott a helyem” – vélte Juan. Azt is gondolta, hogy nem mondhatja meg távolmaradása valódi okát, hogy a prédikációk unalmasak. Törte a fejét, milyen mentséget találjon, végül két székelt tett a kandalló elé, és elkezdett az időjárásról beszélni. A pap nem szólt semmit. Juan észrevette, hogy hiába próbál társalgást kezdeményezni, s egy idő

után ő is elhallgatott. Csaknem fél óráig némán bámulták a tüzet. Akkor a pap fölállt, és egy gallyal, ami még nem kapott lángra, kikotort egy parazsat a tűzből. A parázs, kellő hő híján, máris kezdett kialudni. Juan gyorsan visszalökte a kandalló közepébe. – Jó éjszakát – mondta a pap, és fölállt. – Jó éjszakát és köszönöm szépen – felelte Juan. – A parázs, bármilyen fényes is, hamar kialszik, ha távol kerül a tűztől. Az ember, bármilyen okos is, elveszíti a melegét és a lángját, ha távol kerül az övétől. Vasárnap ott leszek a templomban.

Paulo Coelho: Mint az áradó folyó

Egyházközségi Hírek

Július 31-én, csütörtökön lesz Loyolai Szent Ignác ünnepe, községünk fogadalmi napja. Az ünnepi szentmise este 7 órakor lesz. Törekendjünk arra, hogy a munkanap ellenére minél nagyobb számban eljussunk a szentmisére, meg tartva így is őseink fogadalmát.

Augusztus 1-én lesz a hónap elsőpénteki napja, délelőtt a szokott rend szerint felkeressük otthonukban szentségekkel az idősbeteg Testvéreket.

Augusztus 15-én, pénteken ünnepeljük a Boldogságos Szűzanya menybevételét, Nagyboldogasszony ünnepnapját. Ez a nap parancsolt ünnep, ami azt jelenti, hogy a szentmisén való részvétel kötelező! Templomunkban reggel 7 órakor és este 7 órakor tartunk ünnepi szentmisét. Augusztus 14-én, csütörtökön este is már Nagyboldogasszony ünnepének előesti szentmiséjét fogjuk mondani. A munkanap ellenére törekedjünk arra, hogy szentmisén részt vegyünk.

Augusztus 17-én vasárnap délelőtt 11 órakor a Hont-Tsitári Mária Kegyhelyen Máthé György plébános atya fogja bemutatni a Nagyboldogasszony búcsúi szentmiséjét. Szeretettel várják az érsekvadkert híveket is.

Augusztus 20-án, szerdán Magyarország fő védőszentjének Szent István Királynak lesz az ünnepe. Templomunkban ünnepi miserend lesz, reggel 8 órakor és délelőtt fél 10-kor tartunk szentmisét. Pusztaberkiben pedig 11 órakor.

A terményhálaadó szentmisét és a hagyományos körmenetet augusztus 24-én vasárnap a fél 10-es szentmise keretében tartjuk. Ezen a vasárnapon kivételesen a reggel 8 órai szentmise elmarad. A szombati előesti szentmisét a szokott módon megtartjuk. Kérjük, hogy aki teheti a terményhálaadó szentmisén és körmeneten vegyen részt. Minél nagyobb számban öltözzenek erre az ünnepre a Kedves Testvérek népviseletbe.

Bódi Mária Magdolna boldoggá avatása szeptember 6-án 11 órakor lesz Veszprémben. Akik szeretnének eljönni, de még nem jelentkeztek, kérjük, minél előbb jelentkezzenek a sekrestyében.

Elkészült templomunkban az énekek és szövegek kivetítésének technikai rendszere. Reméljük, hogy a Kedves Testvérek örömét és a szent liturgia minőségét is szolgálja ez az új szöveg-kivetítési megoldás. A közeljövőben tovább fejlesztjük ezt a rendszert úgy, hogy három kisebb képernyő kerül a szentélybe és a két sekrestyébe. Így mindenhol látható lesz a kivetítés. Hálásan köszönjük a szponzorok anyagi támogatását.

Ez történt

Temetések:

- 27. Pistyúr Gábor (1966)
- 28. Páris György (1962)

Keresztelések:

- 18. Németh Domonkos Ignác (Németh Szilárd-Hornyák Viktória)
- 19. Szabó Teodóra Kiara (Szabó Gergő-Kósa Ramóna Daniella)

Házasságkötés:

- 4. Fábíán János-Józsa Jolán Mária

Szentmiseszándékok

Augusztus

1. péntek	- Gálik Jánosné 1. évforduló, férje és szülei
2. szombat	- Jamrik Józsefné, férje és szülei
- Jakubecz Jánosné Varga Piroska, férje, valamint Jakubecz és Varga család élő és elhunyt hozzátartozóiért
- Dr Ősziné Boda Erika 1. évforduló, sógora István
- Jakubecz Gergely, neje Czinege Erzsébet és szülei
- Valcz László lelki üdvéért halálának első évfordulóján, valamint élő és elhunyt családtagok
- Valkó József, nászasszonya, sógora és a családok élő és elhunyt hozzátartozói
3. vasárnap	- Vitéz István, felesége Csillag Mária, fiaik János és József, nagyszülők, a család élő és elhunyt hozzátartozói
- Kristók István 7. évforduló, valamint apósa Pinke Kálmán, felesége Szabóki Rozália, szülei és elhunyt hozzátartozók
- Urbán Ignác 5. évforduló, gyermekei Erzsébet, István, szülők, nagyszülők, élő és elhunyt hozzátartozók
4. hétfő	- Markó István és elhunyt családtagokért
5. kedd	-Füle Béláné Kovács Mária 9. évforduló, a Füle és Kovács család élő és elhunyt hozzátartozóiért
6. szerda	-
7. csütörtök	-
8. péntek	-
9. szombat	-
10. vasárnap	-
11. hétfő	-
12. kedd	-
13. szerda	- Pölhös Péter 5. évforduló és szülei, Záhorszki és Csillag család elhunyt hozzátartozóiért
14. csütörtök	-
15. péntek	-
16. szombat	- Szabó Vince, felesége Kormosói Ilona, Csillag Gyula, Mrekvicska Ignác, felesége Szabó Margit és szülők
- Péntes József lelki üdvéért
- Kristóf István 4. évforduló, szülei, testvére, anyósa, apósa, két sógora

és a Kordics családjért

- Szabó János, felesége Boda Ilona, Vitéz János, felesége Kopisz Rozália
- Kovács János, Pál István, Pál Jánosné és elhunyt hozzátartozók
17. vasárnap - Jakubecz György, felesége Csernák Ilona 15. évforduló, fiuk György, szülei, testvéreik, élő és elhunyt hozzátartozók
18. hétfő -
19. kedd -
20. szerda -
21. csütörtök -
22. péntek -
23. szombat - Urbán Istvánné Koza Erzsébet 1. évforduló és férje
- Kaba, Kristók és Molnár család élő és elhunyt hozzátartozók
- Kovács István 1. évforduló, élő és elhunyt hozzátartozók
- Pincze Imre és hozzátartozók, valamint Mócsány Sándor, Kaba Istvánné és hozzátartozók
- Fábián Istvánné Laczó Ilona 19. évforduló, élő és elhunyt hozzátartozók
24. vasárnap -
25. hétfő -
26. kedd -
27. szerda - Hálából
28. csütörtök -
29. péntek - Urbán, Molnár, Valkó, Varga család élő és elhunyt hozzátartozóiért
- Záhorszki Ignác, felesége Nagy Erzsébet, szülei és testvéreik
30. szombat -
31. vasárnap -

A gitáros szentmisék a nyári időszakban elmaradnak. Az első csütörtöki gitáros szentségimádások meg lesznek tartva.

Vadkerti Harangok

Az Ersekivadkerti Katolikus Egyházközség lapja

Felelős kiadó: **Máthé György plébános**

Email cím: **bartok.agi78@gmail.com**

Internet cím:

<https://www.ersekivadkert.vaciegyhazmegye.hu>

Nyomtatás: ZHORV Stúdió